

[Ministeren for Grønland.]

for en stor del på restaurations- og hotelloven med hensyn til udformningen af regler for alkoholbevillinger, men det bygger tillige på den hidtidige praksis i Grønland, således som den har været fastsat i landsrådsvedtægter, og lovforslaget kan derfor siges tillige at være en kodifikation af disse landsrådsvedtægter.

Dette vil sige, at man har ønsket mulighed for at fortsætte den hidtidige linje, hvorefter Grønlands landsråd generelt og kommunalbestyrelserne lokalt kan fastsætte tidsmæssige begrænsninger for salg og servering af stærke drikke. Endvidere ønskes fortsat mulighed for at foretage rationeringsordninger og fastsætte bestemmelser om standsning af salg og servering af stærke drikke. Beføjelsen til at foretage disse ret indgribende foranstaltninger er henlagt til ministeren for Grønland efter indstilling fra Grønlands landsråd. Jeg ved, at landsrådet er opmærksom på de ulemper, som en rationeringsordning kan medføre, og jeg kan nævne, at landsrådet ikke efter 1969 har benyttet den bemyndigelse, der her blev givet til at iværksætte en sådan ordning. Dog har landsrådet ønsket de før 1969 givne rationeringsbestemmelser for Thule og Scoresbysund kommuner opretholdt på grund af de særlige problemer, der har været i disse kommuner, og dette er ønsket tillige af de stedlige kommunalbestyrelser.

Herudover har kommunalbestyrelsen en beføjelse til efter henstilling fra politiet at foretage hel eller delvis standsning af salg og servering af stærke drikke i vedkommende kommune. Det har vist sig at være nødvendigt at kunne gribe ind på lokalt plan ved en pludselig opstået uro på grund af alkoholmisbrug.

I overensstemmelse med hidtidig praksis i Grønland kræves der efter nærværende lovforslag alkoholbevilling også til salg af stærke drikke fra butikker og lignende, hvilket giver lovforslaget et videre område end restaurations- og hotelloven. Man finder det nødvendigt, at der fortsat er mulighed for også ad denne vej at have hånd i hanke med alkoholforbruget. Butikkerne vil således f. eks. også være undergivet bestemmelsen om forbud mod salg til personer under 18 år.

Beføjelsen til at give alkoholbevillinger er ligesom i restaurations- og hotelloven henlagt til kommunalbestyrelsen, medens det særlige landsbevillingsnævn i restaurations- og hotelloven, som har karakter af ankeinstans, her er erstattet af Grønlands landsråd. Man har ikke i Grønland villet instituere et nyt organ til at varetage disse forretninger, eftersom der her er tradition for, at alkoholspørgsmål behandles af de folkevalgte organer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hermed tillader jeg mig for folkettinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelser fra havet.*

Baggrunden for forslaget er, at fordelingen af udgifter til vedligeholdelse m. m. af diger, som er blevet anlagt for længere tid siden, oftest er fastsat udelukkende på grundlag af størrelsen af de beskyttede arealer, således at der ikke ved udgiftsfordelingen er taget hensyn til værdien af arealer og eventuelle bygninger. Dette var formentlig uden større betydning på det tidspunkt, hvor partsfordelingen blev foretaget. Digeloven er fra 1874. Imidlertid har det vist sig, at der i tidens løb på grund af udviklingen er opstået en betydelig ulighed i partsfordelingen, f. eks. i områder, som delvis er bebygget med sommerhuse, eller som er egnet dertil.

Da det er tvivlsomt, om det på det foreliggende lovgrundlag er mulighed for at ændre gældende partsfordelinger, har jeg fundet det nødvendigt at stille forslag om en ændring af digeloven, således at det i loven fastslås, at der er mulighed for at få taget en én gang fastsat udgiftsfordeling op til revision, såfremt dette på grund af væsentligt forandrede forhold findes rimeligt.

Om en ændring skal ske, skal efter forslaget afgøres af en landvæsensret.

De øvrige foreslåede ændringer indebærer alene ajourføring af en række bestemmelser, således at de bliver overensstemmende med anden lovgivning.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkning

[Ministeren for offentlige arbejder.]

gerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Jeg tillader mig endvidere for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordning nr. 11/1960 om afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår.*

Lovforslaget er led i den lovgivning, som er nødvendig i forbindelse med dansk indtræden i EF, idet EFs rådsforordning nr. 11/1960, som umiddelbart bliver gældende for dansk ret pr. 1. januar 1973, forudsætter eksistensen af en national myndighed til at varetage kontrolopgaver og til at yde EF-kommissionen bistand ved administrationen af forordningen.

Ifølge forslaget udpeges monopoltilsynets direktorat som den nationale myndighed, således som det også er tilfældet i det tidligere af handelsministeren fremsatte lovforslag om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger, herunder rådets forordning nr. 1017/1968, der retter sig mod konkurrencebegrænsende aftaler inden for transporten, og som står i nær forbindelse med forordning nr. 11/1960.

Lovforslaget tillægger monopoltilsynets direktorat de selvstændige kontrolbeføjelser, som er nødvendige til varetagelse af de pålagte kontrolopgaver.

Endvidere omfatter lovforslaget fastsættelse af de sanktioner, som forordning nr. 11/1960 forudsætter fastsat på nationalt plan over for transportvirksomheder m. fl., som ikke overholder de dem ved forordningen pålagte forpligtelser til at give den nationale myndighed de nødvendige oplysninger om transportpriser m. m.

Endelig giver lovforslaget hjemmel til at udstede eventuelt nødvendige gennemførselsforanstaltninger i forbindelse med udformning, behandling og opbevaring af visse transportdokumenter.

Lovforslaget har i overensstemmelse med krav herom i forordning nr. 11/1960 været forelagt EF-kommissionen, som imidlertid ikke har haft bemærkninger at gøre til forslaget.

Idet jeg med hensyn til de nærmere enkeltheder i lovforslaget henviser til de bemærkninger, der ledsager dette, skal jeg hermed anbefale det til hurtig og velvillig behandling.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):
Hermed vil jeg gerne for folketinget fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 26. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 61 i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945.* Ændringen indebærer, at antallet af medlemmer af Det økonomiske og sociale Råd øges fra 27 til 54.

Vedrørende ændringens ordlyd henviser jeg til forslaget med bemærkninger, idet jeg gerne vil fremhæve, at udvidelsen af Det økonomiske og sociale Råds medlemstal må ses på baggrund af, at rådet med sine kun 27 medlemmer ikke længere kunne anses for repræsentativt for det stadig stigende antal medlemmer af De Forenede Nationer, og at dets beslutninger derfor savnede den fornødne vægt til, at rådet på tilfredsstillende vis kunne udfylde sin rolle som De Forenede Nationers hovedorgan for koordinering af FN-systemets virksomhed på det økonomiske og sociale område. Behovet for en styrkelse af rådet har særlig vist sig efter vedtagelsen i 1970 af de særlige planer for De Forenede Nationers andet udviklingstår, som pålægger rådet nye omfattende opgaver.

Den vedtagne ændring af pagten kræver for ikrafttræden, at $\frac{2}{3}$ af medlemsstaterne, herunder de fem permanente medlemmer af sikkerhedsrådet, ratificerer den. Ved udgangen af oktober 1972 havde 35 medlemslande gennemført ratifikationen.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til det fremsatte forslag, anbefaler jeg det hermed til det høje tings velvillige behandling.

Hermed tillader jeg mig endvidere for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i London, Moskva og Washington underskrevne konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse.*

Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 10. april 1972 og samme dag